

Bugün İstanbul'da yine bir terör saldırı oldu. Bu sefer muhtemelen Daiş'in işi.

Bir an üzüntümü bir kenara bırakıp, PKK'ya (veya benzeri sol terör örgütlerine) sempati besleyen birinin *IŞİD analogu* gibi düşünmek istedim. Türk insanının DAİŞ'e olan nefreti sınırlı. Batı'daki *kadın, kölelik* vs. propagandasını bizde geniş çapta yürüten yok. (Henüz buradaki franchise'lara materyaller gelmedi sanırım.) Bir Sünni olarak Alevi/Şii kesimin ezelden gelen Sünni nefretini de taşımadığım için IŞİD benim için Tamil Kaplanları veya Kızıl Khmerler gibi, bize bulaşmadığı sürece bulaşılmasına gerek olmayan bir örgüt gibidir. Okuduklarımdan, Saddam'ın Baasçı Irak ordusunun sair unsurlarla harmanlanmış bir reenkarnasyonu olduğuna kanaat getirdim ama uzmanı olduğumu söyleyemem.

Neyse de, işte, farazi bir Daiş *anlayışlılığı* üreteyim de, PKK canlı bomba saldırısı yaptığında onu *anlamaya çalışan* eşraf gibi bir iki cümle kurayım istedim.

Cık. Olmadı. Mazur göremedim. Bu adamlar da şu ideoloji için savaşıyorlar, işte efendim, bunların da idealleri var, yok Amerikan ordusuna, Esad'ın tanklarına mani oluyorlar vs. vs. gibi bahaneler üretmeye çalıştım. Beş dakikalığına DAİŞçi oluyum da, bir iki kelime edeyim şu yaptığı saçmalığı mazur görecektir...

Hayır, olmadı. Nereden baksam ahmakça bir iş, katilce bir mevzu çıktı karşıma. Hangi milletten olursa olsun, Amerikalı veya İsraili olmuş, gidip sivil öldürüyorsa kimseyi kurtarmaktan, dünyayı daha iyi bir yer haline getirmekten veya bir takım ideolojilerden veya dinin emirlerinden bahsedemezsin. İşin içinde karşılıklı bir vuruşma olmadığı sürece, hangi kavramı nasıl esnetirsen esnet, teröre bahane çıkmaz.

Sivillere saldıranların bahanelerini tahmin ediyorum. Neticede mesela ben, devlete vergi verdiğimde, bu devletin PKK'ya karşı yürüttüğü savaşa yardım etmiş oluyorum. Onun için de, elimde silah olmasa da, PKK'nın savaşında bir hedefim. Ankara saldırısı muhtemelen önemli ölçüde bir aptallık da içeriyordu ama sivillere karşı girişilen eylemlerin genel bahanesi bu oluyor.

Yalnız böyle bakınca, yeryüzünde hiçkimse hiçbir durumda masum sayılmaz. Tarihte de pek az masum insanla karşılaşsınız. Sivil diye bir kavram kalmaz o zaman. Çünkü bu kriteri bu kadar geniş uygulayınca, teröristin örgütüne biat etmeyen herkes, bir şekilde düşmana yardım ediyor olur. Bunun, zaten katletmeye azmetmiş ve bunun için fazla düşünmeyenler için önemli olduğunu sanmıyorum, ancak bir yerde, bir bahane de gerekiyor olmalı.

Hasılı ben bu terörü ve onu destekleyenleri anlamadım. Askere karşı girişilen silahlı mücadeleyi, benzerlerinden hareketle anlayabiliyoruz. Bu *aslanlar* Kürdistan dedikleri coğrafyayı işgalgen kurtaracak. Bunun örneği çok, bahanesi de bol. Ancak sivillere yöneldiğinde söylenecek bir söz yok.

O sebepten Ankara patlamasından sonra, bizdeki PKK'ya *yanlayan* zevatin suskunluğunu, daha çok bir gerçeği kabul etmekteki *inkar* safhası gibi görmeye meyilliyim. %10 oy almış bir partinin bütün seçmenleri terörü mazur gören insanlar değildir. Öyle olsaydı zaten şimdiki kadar bile rahat olamazdı

memleket. Nüfusun %10'u ayrılıkçı terörü destekleyecek ve bir devlet olarak bununla mücadele edeceksin. Zor bence.

O sebepten PKK ve HDP ilişkisine hala yokmuş gibi davranan, PKK eylem yaptığında ıslık çalarak başka cihette gezen insanların, kendilerine yarattıkları dünyayı ve inançlarını korumak için inkar ettiklerini ve bunun daimi olmayacağı kanaatindeyim.

Aralarında tabii ki bunu operasyon maksadıyla yapan, işi ajanlık, tabiatı şeytanlık insanlar da var. Bilinçli olarak PKK'nın terörünü gözden kaçırmaya çalışanlar, siyaseten bundan medet umanlar da çok. Velakin muhaliflerin genel hali, kötülükten çok aptallık ve inançlarına sıkı sıkıya bağlılık. İnkâr bundan dolayı, kötülükten dolayı değil. Zihni yetersizliğe, karakter eksikliğine veya sabit fikre bağlanabilecek bir konuyu, kötülüğe bağlamak istemiyorum.